

MENTAL

No. 4

3,90 Kčs

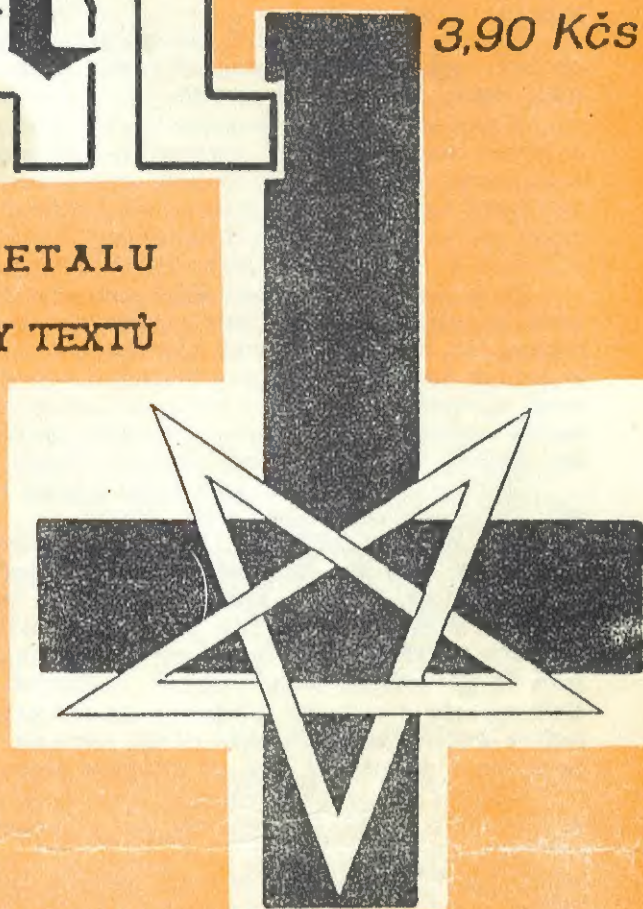
MAGAZÍN PRO PŘÍZNIVCE HEAVY METALU
AKTUALITY, ČLÁNKY, RECENZE, PŘEKLADY TEXTŮ

SEPULTURA

SODOM

TESTAMENT

**METALLICA, KREATOR
SVATÝ VINCENT, DEATH**

KREATOR LIVE

TESTAMENT

(dokončení z minulého čísla)

Dalším songem je "Falling Fast" (Rychle padající). Toto číslo má velmi tvrdé kytarové sólo, ale velmi melodické vokály.

To sólo je velmi rychlé. Mám často problém se opravdu vyjádřit, když musím tak rychle hrát, ale zde mám dojem, že se mi to povedlo.

V současné době se Testament brání proti označení thrash band, na rychlost a tvrdost nechtějí ovšem ani v budoucnu zanevřít, spíš naopak, chtějí rozšířit svůj muzikální horizont a tím rozšířit svoje publikum. Optimální pro tento krok byl festival Clash Of The Titans v Evropě a US - turné s Judas Priest a Megadeth.

To je nejlepší věc vůbec. Když jsme se o tom dozvěděli nebylo to ještě úplně jisté a proto jsme to nesměli nikomu říct. Skoro jsme praskli nedočkavostí. Toto turné je pro nás hrozně důležité, protože máme možnost vystupovat v největších arenách a získat lidi, kteří nás ještě neměli možnost slyšet. K tomu se nám ještě vyplnil dávný sen, protože jsme všichni byli fanoušky Priest.

Stejně je Alex nadšený když mluví o turné v Japonsku, které uskutečnili před třemi měsíci.

Bylo to prostě nádherné. Lidi jsou tam ochotní, hovorní, něco takového jsme ještě nezažili. Neboť japonským fans jde jenom o muziku, která zde není jen záležitostí k tomu, aby se pilo pivo nebo slavila nějaká párty. Když jsme po vystoupení dávali autogramy, byla to pro nás nevidaná situace. V Evropě se lidi tlačí na sebe a vytlačují ostatní a tam se postavili do řady a dokonce jeden druhému dávali přednost. Dokonce o tom i diskutovali, kdo dá přednost komu.

Nadšení je o to pochopitelnější, když víme, že teprve jedenadvacetiletý Alex Skolnick byl v Japonsku slaven jako nejrespektovanější kytarista v oblasti heavy metal. Ale nejen tam, také ve svých rodných Spojených Státech dostal tuto čest a US magazin "Guitar - Player" mu věnoval rubriku, kde ukazuje svou techniku. Alex se kromě metalu zajímá i o jiné oblasti hudby, takže by neměl být nikdo překvapený, když na "Souls Of Black" uslyší krátkou instrumentálku, která by mohla pocházet z dob francouzské renesance.

Testament není skupina, která žije jenom z kytaristů, ale převážně z jejich síly, která na jevišti dostatečně vyniká. Na jazyk se dříve otázka zda Testament někdy v budoucnosti udělá live album, ale na to Alex nemůže jednoznačně odpovědět, ikdyž to zatím vypadá dobře. Nebyla by to jejich první live nahrávka, na začátku jejich kariery se objevila "Live At Eindhoven" (mini LP v roce 1987)

Bylo to naše první vystoupení mimo Spojené Státy, taky jsme byli pěkně nejistí. Na této desce je slyšet hromada mladých Kids, kteří jsou vystrašení situací, že hrají před velkým publikem. A jako by to nestačilo, dali jsme si před představením pár piv, což taky nebylo příliš dobré.

O přestávce Testament neuvažují už hodně dlouho. Po Evropě a Japonsku byli na šestitýdenním turné ve Státech (společně se Savatage a Nuclear Assault), potom šli do studia a nyní po velkém turné Clash Of The Titans je čeká Priest + Megadeth.

Výstupy Testament budou relativně krátké, protože jsme předkapela a já přesně nevím, co od tohoto turné mám očekávat, ale určitě to bude něco výjimečného.

Na rozdíl od jiných jejich kolegů má Testament pevně obsazení.

V neposlední řadě to záleží na tom, že každý člen by ve skupině zanechal ohromnou mezeru, která by se

hrozně špatně vyplňovala. Například já dodávám mnoho melodii a textů, Eric je náš specialista na riffy. Chuck je ve své funkci jako přední muž velmi důležitý, přece nemůžeme jen tak vyměnit zpěváka, aspoň v našem případě ne. Také Greg a Louie jsou velmi důležití a dodávají velkou část ke společným skladbám. Nejsme skupina, která může nasazovat najaté hráče, tak jak je to v případě Megadeth. U těch to nabírá neuvěřitelných rozměrů, pokaždé když s nimi hrajeme mají nového kytaristu nebo bicáka, v mnoha případech oba . . .

Nesmíme taky zapomenout na osobní vztahy, které jsme během doby vybudovali. Když jsme začínali, neměli jsme ani penny a museli jsme se těžce probíjet. Šli jsme společně dlouhou cestou, než jsme se dostali tam, kde dneska jsme. Srostli jsme v pevnou společnost ve které má každý člen důležitou roli a není jen tak nahraditelný.

SVATÝ VINCENT

(LP 1990, vydal MONITOR)

Když se dívám na lidi, tak je mi zle. To musím potom vždycky domů, tam se vybleju, a můžu jít zas dál.

Až rozpoutám tu nukleární válku, tak tím vlastně všechny zachráním. Všichni prohlídnou, uvidí světlo a pudou do prdele.

- tak pravil Svatý Vincent

"A šest pětěk v prdeli" jsem pravil zase já po poslechu jeho desky.

Protože jsem nikdy před tím Svatého Vincenta neslyšel, očekával jsem avizované hard core. Bože, jak jsem se mýlil. Jeho styl bych definoval jako psycho core, z toho 90 % šílené psycho a 10 % core.

Hrozný řev Vincenta Venerý je podmalován kytarami Jaroslava Stanko a Harolda, basou Ivana Kleina a bicíma Jaroslava Stuchlého, přičemž každý si hraje na svém písečku.

Texty, to je kapitola sama pro sebe. Jediná píseň, co má jakýs takýs smysl je protikomunistická "Říkají o mně, že jsem blázen, zaplať pánbůh, že mám tak vysoké postavení".

Všechny ostatní jsou ve stylu textu "Krucifix", který zde uvádím.

Takže vám doporučuji, aby jste peníze na desku šli raději propít, bude to užitečnější. Vincentovi dávám symbolický jeden bod.

Výřa

Krucifix

Ježíš Kristus

Satan s vámi, chlapci

Satan s vámi, chlapci

Vincent je větší Tygr

Násilí plodí Násilí

Napalm

Krucifix

Krucifix

Satanský Mág

Kultovní Svatý Vincent

SORRY za zvýšení ceny, ale o 40 hal. to není zas tak moc, vzhledem k tomu, že se cena papíru zvýšila o 240 %. Další cenové úpravy nejsou vyloučeny. I nás by samozřejmě mrzelo, kdyby Metal Maniac musel přestat vycházet. Sami musíte uznat, že si MM na sebe musí vydělat.

Jinak vše NEJ . . . v novém roce přeje

redakce MM.

SEPULTURAMANIA - tak

by se dal nazvat váš čtenářský ohlas na náš magazín. Cítuji : . . . váš časopis se mi moc líbí, jediná jeho chyba je, že jsem tam neviděl svoje miláčky SEPULTURA všechny nás potěšil Slayer a Kreator, nebyla by tam nějaká SEPULTURA ? metalu zdar a kdyby jste tam měli nějakou SEPULTURU, můžete ji otisknout o Kreator jsem toho ještě nikde tolik nečetl, prosím vás, otiskněte podobný článek o SEPULTURE ste měkký, až budete tisknout Obituary, Sepulturu a Death, tak vás teprve začnu číst ! Dost, dost, dost. Přátelé máte úplnou pravdu . Sám sobě jsem okamžitě strhnul prémii za nevhodný výběr skupin do prvních tří čísel Metal Maniacu. Abych byl objektivní : my stejně žádný nebereme, takže mě to zas tak moc nevzalo

Tedy : brazilský kvartet SEPULTURA vznikl v roce 1984. 30. března 1985 uskutečnili své první vystoupení. Ještě v téže roce uveřejnili s brazilskou kapelou OVERDOSE společné (napůl) LP s názvem "Bestial Devastation" (dnes označované jako EP). Za rok již vzniklo kompletní album "Morbid Visions", které bylo v Evropě vydáno firmou Shark Records a i přes nepřiznivou kritiku se dobře prodávalo. Třetí desce "Schizophrenia", vydané koncem roku 1987 též u Shark Rec., se dostalo v tisku mnohem většího uznání, v porovnání s předcházejícími. Po roční pauze vydali v roce 1989 zatím své nejlepší album "Beneath The Remains".

Jestliže chcete nějak informace o Sepultuře, musíte se obrátit na manažera skupiny Borivoje Krigina. Proč právě na něj a ne na někoho ze skupiny ?

"Protože nikdo z kluků neumí tak dobře anglicky, aby mohl podávat interview. Já už jsem se skupinou velice dlouho v kontaktu a zastupuji ji prakticky všude kromě Brazílie. Vše dělám proto, že jsem největší fanoušek Sepultury."

Kdo vymyslel umělecká jména, jako třeba Max Possessed, Igor Skullcrusher (dr.) a pod. ?

"Byl to zpěvák Max. Ten chtěl, aby měl každý v kapele "umělecké" jméno. Šéf kapely, basák Paulo, to vzal na lehkou váhu a když se ho Max zeptal, jak se chce jmenovat, řekl prostě Paulo. Když to potom na desce viděl mohl se vzteky zbláznit. Když už jsme u Paula, jeho první vzor byl Iron Maiden - basman Steve Harris, kvůli kterému vlastně začal na basu hrát. Dnes uznává i další basáky - jeho oblíbená pětka je Billy Sheehan, Geddy Lee, Glenn Hughes, Jason Newsted a Cliff Burton. Sám s oblibou říká : "na jiné nástroje jsem se nikdy nepokoušel učit, vždyť přece ještě stále neumím hrát na basovku"."

Měli vůbec hoši ze Sepultury někdy normální práci ?

"Ne ."

Jak vlastně vznikaly texty ? Vždyť zpívají anglicky.

"Měli v Brazílii přítele, který jim je pomáhal překládat. Já sám jsem také nějaké přeložil. Texty psali portugalsky a překlady zpívali anglicky. Pomohl

jsem také s výslovností, protože Max s ní měl dost těžkosti . . .

Ale vraťme se k LP deskám. Na první produkci se vlastně hoši teprve učili, jak pracovat ve studiu, na druhé (Morbid) už chtěli mít svou vlastní tvář. I když také příliš nepřesvědčili, ukázali velké zlepšení. Zastavme se ale u "Schizophrenie". Zde už je patrná sehnání a technika jednotlivých členů, ale velkých hudebních výkonů se ani zde nedočkáme.

"V tom nemohu odporovat, ale dá se o tom diskutovat. Když vezmeme v úvahu, že jak první, tak druhé LP bylo natočeno v neuvěřitelných podmínkách, bez producenta a s dávno zastaralou technickou aparaturou, pak bychom měli vzít možná jiný metr. A pak, v té době byli hoši vlastně na začátku své kariéry."

V roce 1989 vydala Sepultura své další LP "Beneath The Remains". Proti předcházejícím deskám je zde podstatný rozdíl. Chlapci se hudebně výrazně zlepšili plus zvukově je deska opravdu dobrá - proti "Schizo" je to jak nebe a dudy. Prostě album, při kterém se posluchač nenudí a které nemůže nikoho nechat lhostejným. Bylo nahráváno v Rio a poprvé si skupina mohla dovolit 24 stopové studio. Proč v Rio ?

"Původně jsme ho chtěli dělat v New Yorku spolu s Billem Metroyerem (mj. Slayer), ale bylo to příliš drahé. Změnili jsme také firmu, podepsali jsme smlouvu na sedm LP desek u holandské společnosti Roadrunner. Naše dřívější firma - Cogumelo - byla jedním slovem příšerná. Co se např. prodeje desek týče, z každého alba se prodalo 5 000 ks (mluvím o Brazílii). To proto, že firma nebyla schopna vydat jich více. Propagace a rozdělování desek také nebylo tak dobré, jak by mělo. Vše se dělalo "ručně" a v mnoha částech Brazílie desky prostě nejsou k sehnání. A přitom by se jich prodalo mnohem víc. V Brazílii - kde je, jak známo, pro metal dobrý trh - patří SEPULTURA k nejznámějším a nejuznávanějším kapelám. Běžně na ně chodí 1 000 - 2 000 lidí. Proto jsme si po "Schizophrenii" řekli "Dost !". Nová deska - u nové firmy. V Evropě jsme se s Roadrunner hned dohodli a spokojenost je na obou stranách. Ale malé upozornění : kdo nesnesl "Schizo", nesnese ani "Beneath"."

Přestup se tedy Sepultuře vyplatil. A spol. Roadrunner jistě také. Vždyť Brazilci dnes patří k nejpopsalárnějším thrash - death skupinám vůbec. Svědčí o tom jistě i jejich umístění v Metal Maniac Top Ten. Proto všichni fanoušci SEPULTURY slyšte : NOVÉ LP "ARISE" JE JIŽ NATOČENO. HODINA H, NA KTEROU NETRPELIVĚ ČEKÁTE. BYLA STANOVENA NA KONEC LEDNA 1991.

O. L. D. a

SEPULTURA FAN - CLUB

J. Sharples & S. Denton

8 Brammall close

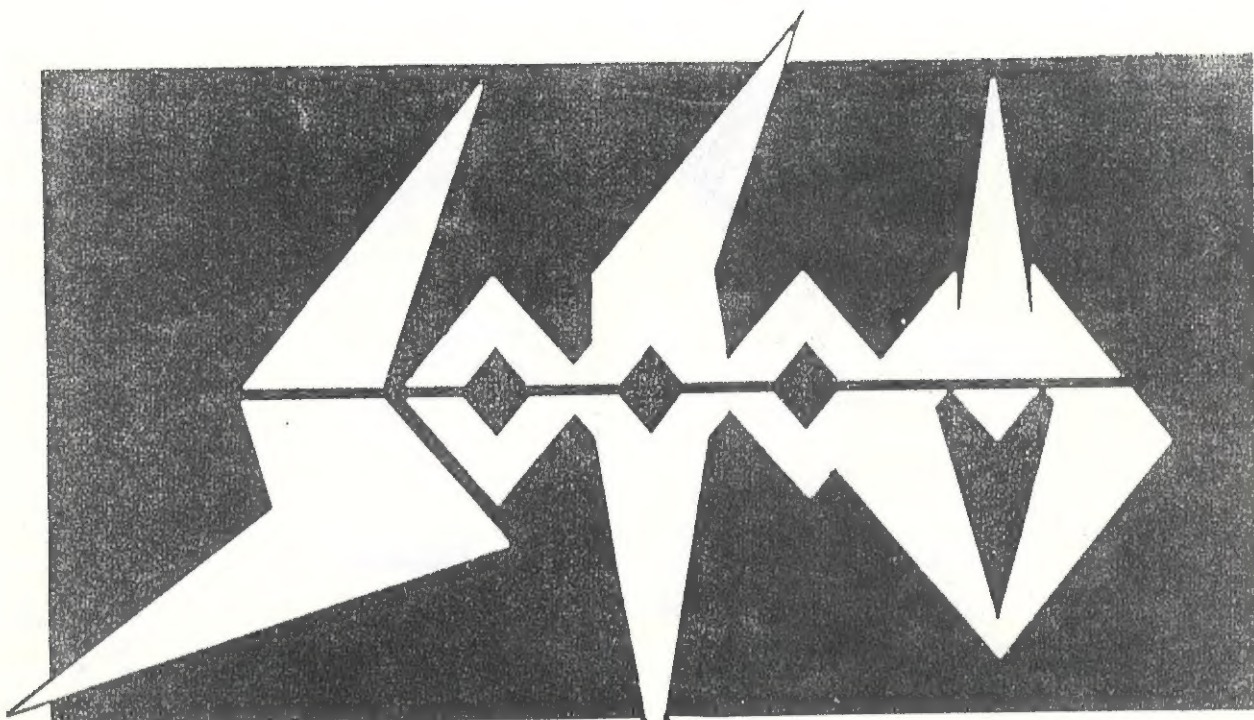
Milnrow

Rochdale

OL 16 4 BX

ENGLAND

LP's : Bestial Devastation (EP) - 1985
Morbid Visions - 1986
Schizophrenia - 1987
Beneath The Remains - 1989
Arise - 1991

Koncem roku 1989 a začátkem 1990 předvedli západoněmecké thrash kapely Assassin, Sodom a Kreator docela zajímavou šachovou partii. Vše začalo tím, že od Kreator odešel (byl vyhozen?) kytarista Tritz. Vzápětí Mille Petrozza usoudil, že jediný vhodný nástupce je Frank Blackfire. Ten měl zřejmě pocit, že nic lepšího než "Agent Orange" už nenatčít a nabídku přijímá. Tím ovšem udělal ze skupiny Sodom pouhé duo, s čímž se nechtěl smířit Tom Angelripper (bass, voc.) a okamžitě zlaněl svého dávného přítele Michaela Hoffmanna od Assassin. Komu ukradnou kytaristu oni, není ještě známo.

Ale dost šachů. Svůj názor na nové LP a situaci kolem své skupiny jsou připraveni vám sdělit Tom Angelripper a Chris Witchhunter z (nyní už opět tria) SODOM.

Takže: Nové LP a nový muž u kytary. Jak to jde?

Tom: "No, celý se to trochu změnilo příchodem Michaela a jeho trochu jiného kytarového stylu. A myslím si, že naše poslední album, už když jsme ho slyšeli při mixáži, je asi to nejlepší co jsme kdy udělali. Dostali jsme od firmy větší prostor a proto jsme mohli také chodit delší dobu do studia. Za pouhé dva týdny také nemůže normální člověk solidně nahrát LP. Alespoň myšlenky, které máš, nemůžeš v tak krátké době uskutečnit. Nové LP se nám povedlo lépe než "Agent Orange". No uvidíme jak bude přijato."

Chris: "V každém případě je tato LP trochu jiná, ale také výborná. Michael je prostě jiný kytarista a tím se mění mnohé. Dobře byl už slyšet na Assassin, tam měl celkem tvrdé prkno. Má také jiné vzory, neposlouchá jenom thrash, ale také čas od času zabrousí do rocku nebo blues. Výborně s ním vycházíme, prostě mezi nás zapad jak lidsky, tak hudebně. Mám dojem, že žádný z fanoušků nebude Franka oplakávat. To už nám řekli i jiní lidi, co to dokážou posoudit i po odborné stránce. Zatím všichni říkali, že je pro nás jasnou výhrou."

Jsou tu některé písně, které sázejí spíše na sílu, než na rychlost. Proč?

Tom: "Nejrychlejší skupinou už dávno nejsme. Celou věc stavět na rychlosti už snad nemá ani cenu. Pro nás jsou některé věci moc důležité, jako např. "The Saw Of The Law" (Říkadlo o zákonu). Je to sice pomalé, ale má to mnoho síly. Při rychlých skladbách dochází ke ztrátě energie. Některé skladby mají už takový text, že se prostě musí hrát pomalu. Nikdy jsme zatím neměli vytyčeno, že by jsme chtěli být tak rychlí jako Slayer."

Chris: "Rychlost není vždy tvrdost. My holt nejsme žádný šablonový muzikanti. Děláme to tak, jak to cítíme. A do toho nám také nikdo nemluví."

Co se u vás samotných změnilo po průlomu v roce 1989?

Tom: "Pro mne se změnila jediná věc. Přestal jsem chodit do práce. To je pro mne už dost velká změna. Když někdo 10 let denně pracuje a pak si řekne za dne na den, že přestane, to už něco znamená. Z muziky se nyní můžeme docela dobře uživit. A to je přece nejdůležitější cíl každého muzikanta, aby se živil hudbou a nemusel chodit denně osm hodin někam do rachoty."

Zůstali jsme všichni nohama na zemi. Já si rád s každým popovídám a projdu se po koncertě po hale, tak to děláme vlastně všichni tři. A to lidi dokážou ocenit."

Chris: "Jsme patřičně hrdi na to, že jsme to dotáhli tak daleko. Před uveřejněním "Agent Orange" jsme nikdy nepočítali s takovým úspěchem. Je to krásný, že naše hudba je akceptována, i když nám někdy někdo strká klacky pod nohy. Ale jak říkal Tom, zůstali jsme při zemi. Nejsme zcela určitě nic lepšího než naši příznivci, kteří z nás udělali to, co dneska jsme, a kteří kupují naše desky. Já jsem si ale užil svoje. Jeden čas jsem nedostával peníze už ani od pracovního úřadu. Žil jsem jako pes. Všichni lidi mi říkali "jdi pracovat ty líná svině, vy s tou vaší muzikou a tím vaším rámem stejně nic neumíte."

Na posledním turné jste měli obrovský úspěch. Někde to došlo dokonce tak daleko, že se lidi domáhali vstupu, i když vevnitř byli fanoušci našlapání jako sardinky.

Tom: "Je to špička. Na dalším turné to musíme organizačně lépe zvládnout, aby se to neopakovalo. Vždyť některý lidi by nám mohli mít za zlé, že se nedostali dovnitř. Něco takového má vždycky dopad na skupinu, ne na organizaci. Chápu ty lidi. Deska je dobrá. Kdybych já sám nedělal hudbu, tak bych tam taky šel a měl z toho radost."

O Tomovi je známo, že léta pracoval přes den na šachtě. Zanechává to nějaké následky?

Tom: "Ne, ani ne. Témata, která já píšu mají s dolováním málo co společného. Přímou jsem se na to těšil, když jsem byl v šachtě, že mám taky ještě jiný svět - muziku, nebo práci ve studiu. Jsou samozřejmě i tací lidé na dolech, kteří díky své práci dělají hrozně tvrdou muziku. Ale k těm já nepatřím. Např. já jsem

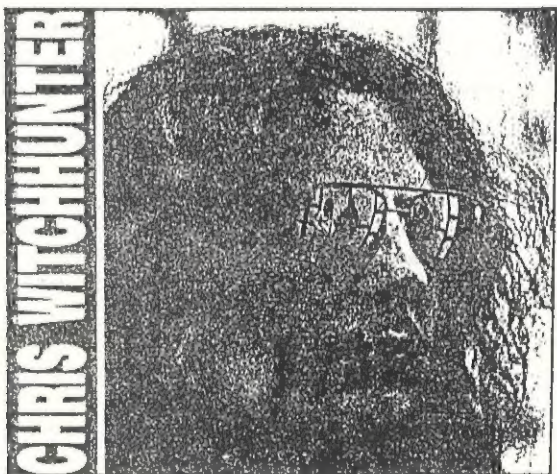
ještě nebyl nezaměstnaný a také jsem ještě nebyl na ulici jak je to v dolech často zvykem. Tenkrát jsme chtěli dělat jenom muziku.

A teď ty vaše nešťastné texty. Stojíte si za nimi? Nemáte někdy pocit, že jste někde něco přehnali?

Tom: "Samozřejmě je tady nebezpečí, že naše texty špatně pochopí mladí posluchači, kteří se v politice a v dějepise nevyznají a nezabývají se tím. Někteří přijdou i na špatný myšlenky. Ale naše texty se už také změnily. A ty lidi, co se nad metalem rozčilují, to jsou právě ti, kteří vůbec neví, o co tady vlastně jde! Tak např. "Stalinorgel" (Stalinovi varhany) demonstruje jenom bláznovství druhé světové války. A nebo texty "Shellfire Defence" a "Capture The Flag" (Ukořistění vlajky) z nové desky, kde jde o tu pakárnu, kdy vojáci jsou nuceni přísahat, že budou bojovat až do smrti pro svoji vlast. Pak jsou posláni do války a ani vlastně neví proč. Nebo v "Tarred and Feathered" (Namazaný dehtem a vyválený v peří) se popisuje, jakou cenu ve středověku má lidský život pro ty, co jsou u moci. Jenom to se tu popisuje a nic jiného. Máme samozřejmě i texty, jako "Incest" na který jsem pořád tázán. To jsou staré věci, ty taky existují. Z textu vyplývá, že se to nemá. Nikdo by to neměl dělat se svou matkou nebo setrou. No, když má na to chuť. Podle základních pravidel se to nesmí. A když někdo špatně pochopí můj text a bude potom říkat "Sodom jsou tomu na vině", tak ať přijde za mnou a se mnou ať to řeší."

A co titulní píseň "Better Off Dead"?

Tom: "Je to o člověku, kterého jsme měli neustále na deskách a nyní jsme ho odfízli zdí (viz obal desky). On se ale pokouší dostat ven a taky se mu to podaří. A potom vraždí lidi. Proto se to jmenuje "Better Off Dead" (Raději zemřít), je lepší, když jsi mrtvý, než abys

dotyčného potkal. Je to tvrdá svine, která jde na všechno."

A co texty o věcech, který pořádně zahýbali zprávama?

Tom: "Politická věc, o kterou zrovna běží, se týká všech. Každý den, co jsme strávili ve studiu, jsme horečně očekávali jestli bude válka nebo ne. Např. Micha a já jsme byli na vojně. Raz dva a jsme záložáci. Každou chvíli může vypuknout válka, a to potom bude třetí světová. Saddam Hussein zde hraje pouze malou směšnou loutku. Ale cloumá celým světem. A o tom jsem napsal text. Někdy to dělám rovnou ve studiu. Úplně bez přípravy. U "Blood Trail" (Krvavá stopa) hraje roli ropa, zemní plyn a ostatní zemní bohatství. A já jsem se zkusil vtělit do takového amerického vojáka, který tam musí."

O režimu v Rumunsku jsem také něco napsal. To jsem považoval za odporné, co později vyšlo najevo, o těch dětských nemocnicích, kde děti po léta umírali hladem. Třicet lidí v jedné místnosti bez topení, bez lékařské pomoci - to je neuvěřitelně tvrdé co jsem o tom slyšel. Toto dílo se jmenuje "Never Healing Wound" čili Nikdy nezahojené rány."

Co se u Sodom ještě změnilo? Co například pódiová show?

Tom: "Natočíme video a chtěli bychom si vyzkoušet, co by se dalo z pyrotechnického hlediska ještě

zlepšit. Chceme také nějaký teatrální efekt. Lidi, kteří přicházejí na koncerty chtějí také přeci něco vidět. Jako např. u RUNNING WILD. Lidi prostě vědí, že tam něco uvidí."

Chris: "Právě u nás mají lidi určité očekávání. A to jim chceme splnit. Ale muzika by měla být v popředí. Show by neměla odpoutávat pozornost, ale měla by tam být kvůli dokreslení zážitku z koncertu. Ale nebudeme to přehánět. Sodom přece nejsou nějaká bombastická skupina."

Neděláte si starosti ze ztráty fanoušků, např. proto, že se o vás bude mluvit jako o komerční skupině a někteří vás jednoduše opustí, protože se přidají k nějaké skupině, která je úplně na dně a bude proto pro ně i zajímavější?

Tom: "No u hodně skupin, které opustily svůj základní statut, se to stalo (např. Celtic Frost). Ztratíme určitě hodně těch, kteří mají rádi jen první demo. Jsme ale skupina, která je uznávána i proto, že vydáme 100 000 desek a přitom nejsme tak vydávány, jako jiné kapely."

Chris: "Nesmíme být tak ustrašený a naši věc provádět jak náboženství, jen proto abychom neztratili pár fanoušků. Ať mě neserou ti, co říkají "ty seš komerční, vydáváš tolik a tolik desek". **MY JSME POŘAD JEŠTĚ SODOM.** Zůstali jsme u našeho stylu. A basta."

ŠÉFREDAKTOR O. L. D. a

1. METALLICA
Kill 'Em All
2. METALLICA
Master Of Puppets
3. MEGADETH
So Far, So Good, So What
4. SLAYER
Show No Mercy
5. MEGADETH
Rust In Peace

ŠÉFREDAKTOR VÝTA

1. METALLICA
Master Of Puppets
2. MEGADETH
Rust In Peace
3. METALLICA
And Justice For All
4. KREATOR
Coma Of Souls
5. SLAYER
South Of Heaven

METAL MANIAC TOP TEN

ANEB DESET NEJLEPŠÍCH LP DESEK PODLE ČTENÁŘŮ METAL MANIACU I

1. METALLICA
- ... AND JUSTICE FOR ALL (88)
2. METALLICA
- MASTER OF PUPPETS (86)
3. KREATOR
- EXTREME AGGRESSION (89)
4. SEPULTURA
- Beneath The Remains (89)
5. SODOM
- Agent Orange (89)
6. DEATH
Spiritual Healing (90)
7. KREATOR
- Coma Of Souls (90)
8. DEATH
- Leprosy (88)
9. SEPULTURA
- Shizophrenia (87)
10. MEGADETH
- Rust In Peace (90)

A dále :

11. ANNIHILATOR
- Never, Neverland
12. SLAYER
- South Of Heaven
13. SLAYER
- Seasons In The Abyss
14. METALLICA
- Ride The Lightning
15. OBITUARY
- Slowly We Rot
16. KREATOR
- Terrible Certainty
17. BATHORY
- Hammerheart
18. SEPULTURA
- Morbid Visions
19. PESTILENCE
- Consuming Impulse
20. METALLICA
- Kill 'Em All

Děkujeme všem, kteří nám napsali !!! Takhle tedy vypadá vašich TOP 10. Potvrdili jste především dvě věci : naprosto suverénní postavení skupiny METALLICA a silný nástup DEATH METALU. Zajímavé také je, že z 20 nejlepších LP jich plná polovina pochází od pouhých tří skupin (Metallica, Sepultura a Kreator). Největší naděje na postup v našem žebříčku má zřejmě deska "Coma Of Souls", protože sotva se objevila na trhu, okamžitě zaútočila na první desítku. Ještě před měsícem byla na 30. místě, nyní 7. A teď po Kreator Live... Naše soutěž probíhá samozřejmě dále. **KDO JEŠTĚ NENAPSAL, AŤ POSLE SVÝCH NEJLEPŠÍCH 5 LP.** Nezapomeňte napsat svůj věk a adresu. Tento žebříček platí k 31. 12. 1990.

A teď k losování. Všichni, kteří nám doposud napsali svůj tip (a uvedli svou adresu), byli zařazeni do losování a jako první v republice si přečetlo tento Maniac těchto deset šťastlivců, kterým číslo putovalo přímo z tiskárny. Losování provedla naše externí spolupracovnice - známá bohatická metalistka Šárka R. : M. Šilhan - Nejdek, E. Bujková - Zbiroh, S. Pek - Ktenek, M. Cimický - Ostrov, P. Valenta - Plzeň, voj. Čepelík - K. Vary, J. Kuchař - Beroun, voj. Rolík - Prešov, J. Kamr - Domažlice, L. Daněk - Karviná. A plakáty již visí na zdi v Ostrově - A. Šťastný, v Chebu - L. Krema a v Nýrsku - L. Kalousek.

A AKTUÁLNÍCH 10 NEJLEPŠÍCH PROSINCOVÝCH LP PODLE METAL HAMMERU :

1. SCORPIONS - Crazy World
2. LEGS DIAMOND - Town Bad Girl
3. RAGE - Reflections Of A Shadow
- 4-7. SODOM - Better Off Dead
- THE ALMIGHTY - Blood, Fire & Live

- 4-7. CENTAUR - Mob Rules The World
- ZZ TOP - Recycler
8. BLUE CHEER - Highlights & Lowlives
- 9-10. MEKONG DELTA - Dances Of Death
- CANDLEMASS - Live

LIVE : KREATOR & DEATH

Ostrava
19.12.1990
Vstup 80.-

Celej žlznivej vyběhnu z vlaku a hrnu se do nádražního bufáče, ale tam se na mne jen zubí cedulka "z technických důvodů zavřeno". A jééé, ty technický důvody si dovedu živě představit. Kreator se holt valí do Ostravy a tak chtějí mít na nádraží klídek. Kousek stranou losuje tlupa zelených uniform se psem, kterýho že vlasouna budou legitimovat, ale zjevně taky nechtějí dělat žádné rozruch. No, tak ve městě jednoho kelímkače a hurá do haly.

Sedmnáctá hodina se ještě ani nepřiblížila, ale vstupní místnost se již začínala plnit stovkami modrých jeansů a okovaných kožených bund. U vchodu to vypadalo na pořádnou rvačku, ale omyl, to tam jen dva sympatičtí hoši prodávali Metal Maniac, který šel (při vsí skromnosti nám vrozené) nadračku.

Ásí v půl pátý začali pouštět. Dost pozdě. U východu vznikla hrozná tlačence. Konečně jsem vevnitř. Osobní prohlídka. Věci povinně do šatny. Šatnářky nestíhají. Projdu dalším koridorem pořadateli a už jsem na ploše. Na pódiu už něco hraje. Pokouším se to identifikovat. Příšernej death metal. Aparatura na půl výkonu. Tohle že jsou Death ? To snad ne. Nejsou ! Nějaká polská předkapela. Naštěstí už se loučí.

DEATH, I LOVE YOU!

Za pět šest vtrhnou na pódium čtyři vlasouni, jeden sedne za bicí a rozjedou TO. Co? Čekal jsem nějakou hřízdu

ale překvapili. Vynikající výkon. Aparatura konečně ukázala, čeho je schopna. Zpěvák Chuck Schuldiner napřed gestem pozdravil Ostravu a pak to přišlo. Totální nasazení. Kytarista od prvních tónů předváděl (kromě toho, že taky umí hrát na kytaru, samozřejmě) jak má dlouhý vlasy a co všechno s nima dokáže. Kdo neviděl neuvěří.

Asi v půlce svého vystoupení řekl Chuck, že si chce fanoušky vyfotit (to byla od začátku první slova, která mu byla rozumět). Obzvláště se mu zalíbila skupinka fanoušků s transparentem Death, I Love You I Death zahráli průřez všemi třemi svými alby. Překvapivě dost hráli písniček ze "**Scream Bloody Gore**", ale základ koncertu ležel především na jejich nejlepším LP "**Spiritual Healing**". Absolutně nejlepší výkon (ale všichni čtyři byli dobří) podal bubeník. Tempo jeho bicích dunělo halou a co dokázal vydupat nohama, bylo úžasné. Ten kdo přišel na Death, musel být spokojen, až na délku vystoupení. Po třiceti minutách (! ! !) se se slovy "Jsme jen předkapela, dnešní noc patří někomu jinému", odporoučeli. Fans je samozřejmě nechťeli pustit. Vrátili se, zahráli jeden přídavek (z "**Leprosy**") a byl konec.

JEDINEČNÝ, ÚŽASNÝ, SKVĚLÝ, FANTASTICKÝ!

Halou již delší dobu duní tisícehrdlové KREATOR, KREATOR, KREATOR. Těsně po sedmé vše zhaslo. Po 240 dnech tedy Kreator opět v Československu. Jev opravdu nevidaný.

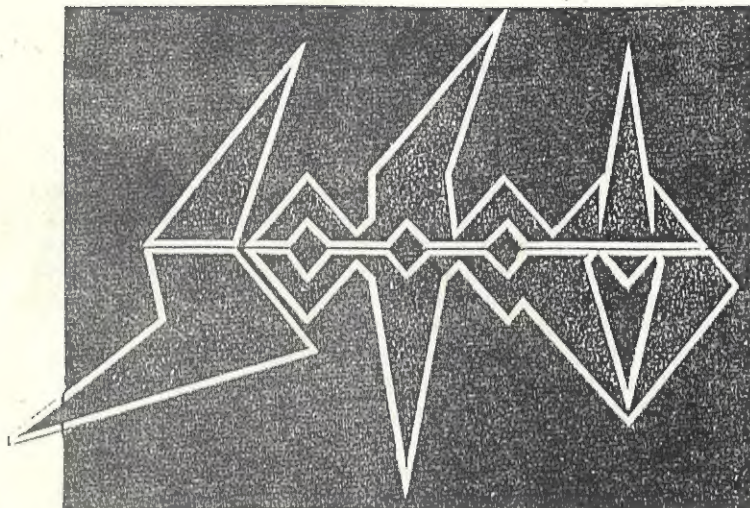
Z bedny spustila předehra z desky "**Cama of Souls**" a bylo jasné, že koncert zahájí píseň "**When The Sun Burns Red**". Pódium se mírně přisvítilo a z mlhy vystoupily tři postavy. Mille se postavil k mikrofonu, když v tom z davu vylétl malý ohýnek a v zápětí to bouchlo těsně vedle Robovi nohy. Mille okamžitě zareagoval, vyběhl až před odposlechové bedny a mezinárodně jasné srozumitelným gestem dal najevo, co si o onom magorovi myslí.

Konečně skončil playback a nastal okamžik, kvůli kterému tady dnes všichni byli - **KREATOR LIVE**. A jestliže výkon Death jsem označil za vynikající, pak výkon Kreator vystihují slova z podtitulku. Když Mille spustil svůj pověstný výkřik Úáááá, odstartoval tím pogovací peklo v prostoru vedle mixu, takže jsem byl nucen mírně vyklidit pozici. Druhá "**Betrayer**" načala blok písní z "**Extreme Aggression**" a bylo opravdu nač koukat. Basák Rob Fioretti neustále poskakoval jak malý dítě a byl k neudržení. Běhal po pódiu a řádil jak uragán. Na druhé straně pódia si Frank Blackfire pohrával se svou Ibanezkou, podupával si do rytmu a z celé kapely měl zjevně největší radost z reakcí publika. K Vektorovi se ještě dostanu, no a Mille - kapitola sama pro sebe. Absolutní idol všech thrashers. Co ten dokázal dělat s publikem, bylo úplně neuvěřitelné. V naprostém klidu zpíval a hrál své party přesně tak jak je zpívá a hraje na deskách.

Když Kreator začali hrát "Extreme Aggressions", přilétla další rozbuška a bouchla opět vedle Roba. Tentokrát se Mille už nasral, přestal hrát, ukázal STOP! a v nastalém tichu řekl, že "takhle tedy ne. Tady se žádný ohňostroje pořádat nebudou. NO FIREWORKS. Toho sráče vemte a vyhodte ho ven!". V tu chvíli se do té doby perfektní a skvělá atmosféra priblížila k bodu táni ledu a to jak v hledišti, tak i na jevišti. Mille jen tak rozpacitě koukl na Ventora, ten odpočítal a spustili znova "Extreme". Ale nebylo to ono. Poté následovala titulní z posledního alba "*Come Of Souls*" a po ní konečně něco z "*Pleasure To Kill*", song "*Under The Guillotine*". To už se nálada zase zvedla a všechno klapalo. Asi po hodině hry kytaristé odešli a zůstal sám Vantor. Napřed spustil kanonádu na dva kopáky, potom si trochu pohrál s publikem a nakonec zahrál skvělé, opravdu perfektní sólo, za které oprávněně sklidil zaslužené a dlouhotrvající potlesk. Krátce nato přišel jeden z nejkrásnějších okamžiků koncertu - skladba "*Riot Of Violence*" z "*Pleasure*", kterou zpívá Vantor. Do té doby se ještě nestalo aby zpivali všichni čtyři najednou, ale v refrénu této písně si stoupili každý ke svému mikrofonu a ze všech sil řval RIOT OF VIOLENCE, RIOT OF VIOLENCE, čímž přivedli většinu fanoušků (alespoň na ploše) do stavu totální extáze a celá hala zpívala s nimi. Po této skladbě zvedl Mille oba palce směrem k nebi a začal "*Oustrava, super*". Díky, Mille. Pak ještě zahráli průřez všemi albami a než se kdo nadál, hodina a půl uběhla jako voda a Kreator se loučili. Ale rozsvícená světla na pódiu dávala tušíť - Kreator ví, že si vynutíme přídavek. A Mille se už vrací a trochu si pohrává s divákmi - naučí je recitovat refren z "*Flag Of Hate*", písničky z debutního alba "*Endless Pain*". Na potfeti se mu to podaří a všichni kričí "flejg of hejt". Song skončí, Mille nešetří gesty chvály. Pak přichází druhý přídavek, definitivně poslední píseň koncertu, veleúspěšná "*Tormentor*" opět z "*Endless Pain*". Zaspívá si přitom i zpěvák Chuck od Death, který příběhem, obejde se s Millem kolem krku a společně pěj "Tóóóórmenttótóórrr...". Diváci šílí, podium je v jednom "ohni", Mille naposledy zvedne svoji šípovku do vzduchu, Rob si také začne "*Oustrava, super*". Frank vyhází do publika své zbývající trsatka (už během vystoupení jich vyhážel nejméně 10) a je definitivní konec.

Přímno se nabízí srovnání s dubnovým koncertem v Praze. Tak tedy : v Praze byl malilinko lepší zvuk, ale v Ostravě byla nepoměrně lepší předkapela (Praha - Protector) a především úžasná, dokonalá světla. Opravdová pasta pro oči. Osvětlovačům všechna čest. **Kdo nebyl v Ostravě, může jen a jen litovat.** Vždyť aby byl tento koncert (co se kapel týče) překonán, museli by přijet Slayer s předskokanama Sepultura, anebo Metallica řekněme se Sodom. Což je čistá utopie (óóó, jak rád bych se mýlil).

O. L. D. a

VYBOMBARDOVANÝ (Ausgebombt)
(z LP Agent Orange)

Dřeli jsme spousty desetiletí za život bez dohledu.
Válka začala, bylo nás dost, co nás hnali do zoufalství.
Čas, kdy chléb byl cennější, než ryzí zlato.
Postrádali jsme teplo, které by nás zachránilo
před zimou.

Žádný obchod se smrtí, žádný obchod s armádou.
Připravujete válku, poučte se z minulosti !

REF : Vybombardovaný, vybombardovaný
Vybombardovaný, vybombardovaný

Hesla, která vnášejí dokud neskončí sny, toulky do nebes.
Evakuováni daleko, zanechali jsme všechno za sebou.
500 bomb nás vrhlo k zemi.

Když válečná letadla vzlétají, rozbouří zemi kolem.
Žádný obchod se smrtí, žádný obchod s armádou.
Připravujete válku, poučte se z minulosti !

REF : Vybombardovaný, vybombardovaný
Vybombardovaný, vybombardovaný

Smrt, armáda, válka, minulost.

REF : Vybombardovaný, vybombardovaný
Vybombardovaný, vybombardovaný

Politická tyranie prováděná morbidními despoty.
Bombardování ohněm není vítězstvím, ale prohrou.
Mrtvoly shořely pod ruinami a troskami.
Už žádnou válku - to je řešení,
které potřebují všechny národy.

(Toto album je věnováno všem lidem, kteří zemřeli v
nesmyslných válečných bojích na celém světě)

PŘEDVEČER SMRTI (Dyers Eve)
(z LP . . . And Justice For All)

Drahá matko, drahý otče.
Co je to za peklo, které jste mi provedli.
Věřící, podvodník.
Den co den žiju svůj život mezi námi.
Vnucovali jste mi, co je špatný a co je dobrý.
Ukrytej před tím, čemu oni říkájí život.

Drahá matko, drahý otče.
Každou myšlenku, která mě napadla jste odsuzovali.
Opatrovník, diktátor.
Vždycky jste potlačovali každý můj krok.
Děti jsou vidět, ale nejsou slyšet.
Vymýtit všechno ovlivněné.

Nevinnost, vyrvaná ze mě, aniž by jste mě chránili.
Zakázaná skutečnost, žiju slepě.

Drahá matko, drahý otče.
Čas utekl.
Nic neslyším, nic neříkám.
Nemohu se postavit skutečnosti, přemýšlím o sobě.
Bez záruky, takovej je život.
Ale odsuzuji vás, že jste mi nedali šanci.

Drahá matko, drahý otče.
Přistihli jste mi křídla, aniž jsem uměl létat.
Nezkažený, tichý.
Už jsem vyrostl z té mizerné ukolébavky.
To samé jsem vždy slyšel od vás.
Délej co říkám a ne co dělám.

Jsem v pekle, bez vás,
nevím si rady bez vás dvou.
Šokován světem, který vidím.
Nevinné oběti, prosím zachraňte mě.

Drahá matko, drahý otče.
Ukryt ve vašem světě, který jste vytvořili pro mě.
Překypuji, krvácím.
Rozpárané rány ve mě, které se nikdy nezahojí.
Cítím k vám věčnou zášť.
Prožívám tohle peklo, o které jste pořád věděli.